Cu voia Domnului

On Noiembrie 25, 2009

Dedică-te modelării artei de a conduce, exercitându-ți la timp și în mod eficient simțul dezvoltat al datoriei morale.

Printr-un nefericit accident, managerul unei companii private din domeniul farmaceutic moare și ajunge în rai. Acolo este întâmpinat de îngerul său păzitor care, conform regulilor din rai, îi citește cele mai speciale fragmente din cartea vieții sale. Majoritatea acestor fragmente, care erau scrise în timpul cât a fost manager, scoteau în evidență aptitudinile sale și rezultatele obținute de-a lungul carierei; cât de mult s-a implicat în bunul mers al companiei sale și cât de multe beneficii a obținut de pe urma ei, cât de multe probleme a lăsat nerezolvate și, în sfârșit, cel mai important lucru, cât de grijuliu, cât de atent și cât de corect a fost cu subalternii săi.

Surpriză. Se pare că dintre toți oamenii doar câțiva l-au agreat și l-au apreciat, aceia care îi erau apropiați lui și care, evident, aveau roluri și funcții importante, bine remunerate. Restul nu l-au avut deloc la inimă, nu-l plăceau nici ca om nici ca manager, pur și simplu nu avea calitățile necesare care să-l facă remarcabil și să-i asigure succesul în zona în care se poziționa. În loc să asigure posibilități de dezvoltare prin stabilirea de standarde și ținte pentru toți angajații, el a instaurat o dictatură fără margini care le-a sufocat spiritul de inițiativă nelăsându-i să aspire la mai mult. Se pare că trecerea lui în neființă a fost cea mai mare binecuvântare pentru cei mai mulți dintre angajați, care în sfârșit pot spera la un venit mai sigur și mai consistent, stabilit de cel care l-a înlocuit în funcție.

- Sunt nefericit, întrerupe managerul discuția, evitând să-și privească îngerul păzitor în ochi. Anticipasem tot felul de reacții, dar evident n-am crezut că oamenii mă vor urî în halul acesta. Nici măcar aici, în rai, nu pot fi fericit.

- Dar trebuie să fii ! răspunde îngerul. Aici fericirea este obligatorie. Nu mi-am putut închipui niciodată că ar putea cineva să fie nefericit aici sus...

Leadership: Iti poti recastiga datoria morala in functie de ceea ce ai de invatat de la tine intr-un moment de cotitura cand traiesti ceva aparte?

După o pauză mai lungă, îngerul respiră adânc și-i zâmbește amar.

- Ei, iată-te posomorât. Încerc să-ți explic că greșelile ți-au fost iertate până la urmă...

Managerul, îl întrerupe din nou:

- Sunt nefericit. Cum să fiu fericit știind că toată lumea m-a urât ca pe cel din urmă nenorocit.

Îngerul se uită în ochii managerului, îl citește cu atenție și, pentru că într-adevăr exista o urmă de regret în sufletul său, îi spune pe un ton binevoitor și prietenos:

- Ca arhanghel, am posibilitatea să fac anumite modificări în timp. E un lucru neobișnuit, dar dacă ți-ai putea retrăi ultima zi din viață, crezi că ai putea schimba sentimentele din inimile

oamenilor?

Ceea ce caracterizează cu adevărat un lider este tocmai faptul că, prin voința lui ieșită din comun, poate preface imposibilul în realitate.

- Da. Sunt foarte sigur. În doar 24 de ore aș schimba totul. E vorba de o datorie morală.

- Bine, cu voia Domnului îți voi acorda o ultimă șansă de a-ți îndrepta greșelile, răspunde vesel îngerul. Misiunea ta este să le câștigi oamenilor admirația și respectul, și să arăți că ai meritat această a doua șansă. Tratându-i cu înțelegere, încercând să simți ceea ce simt ei, stimându-i nu și judecându-i, îi vei putea determina să-ți ierte greșelile, așa cum ți le-a iertat și Domnul. S-ar putea ca ei să-ți întindă tot felul de curse pentru că sigur nu se vor încrede în schimbarea ta radicală. De aceea, nu uita că fiecare gest contează. Mai este important ca schimbările pe care le vei face să nu aibă o tenta puternică de eroism. Pentru început ele trebuie să aibă un caracter general, să conțină câteva aluzii și să înlăture eventualele îndoieli.

Aș putea să-ți spun destule, dar cuvintele sunt de prisos și nimic din ceea ce ți-as putea spune acum nu le va alina oamenilor supărările. Totul trebuie să vină din suflet, din sufletul tău. Fie ca bunul Dumnezeu să-ți întărească credința și voința și să te inspire în demersurile pe care le ai de făcut în ultima ta zi din viață. Vaya con dios...

Leadership: Poți să anticipezi rezultanta dintre ceea ce te întărește și ceea ce te consumă pe plan existențial în condițiile unei justificări de sorginte revelatoare?

Formatul justificărilor pe care le dau conștiințele curate, cele care știu ce înseamnă *trăire adevărată* , diferă mult de cel utilizat de conștiințele reci care au abandonat ideea demnității, a măreției și a valorii ființei umane. Este un format de care se atașează numai oamenii cu adevărat virtuoși, care acceptă fără rezerve supremația rațiunii, urmărind prin valorificarea experienței de viață să ajungă la acel adevăr constructiv, ziditor, de care au nevoie pentru a se reînnoi permanent, moral și spiritual.

O justificare de sorginte revelatoare are o bază solidă numită "conștiința față de faptele tale" și niște criterii eliminatorii, numite "afirmații reflexive" în baza unei presupuse autorități supreme. Trebuie să crezi cu tărie în ele și în puterea lor dacă vrei să schimbi ceva fundamental la tine, nu la ceilalți.

Ceea ce le creează acestora un avantaj consistent în lung-metrajul vieții, pe care nu-l au cei propulsați în zona defavorizată a inerției principiilor sociologic-existențialiste, este tocmai acea trăsătura de personalitate ce conferă posesorului abilitatea de a se înțelege pe sine într-un sens mai profund, raportându-se corect la lume și la realitățile ei.

Sistemul de valori, concentrarea doar asupra acelor zone care corespund exigențelor personale, practicile de responsabilitate, sunt indicatori de bază pozitivi în autoevaluarea condițiilor de funcționare, puse pe seama unei raționalități și sensibilități asumate plenar, construite de un proces de educație de bună calitate. Starea bună de conștiență care rezidă dintr-un nivel de dezvoltare la care rațiunea și sentimentele se contopesc, este greu de dat deoparte în favoarea unei doze de indiferență sau rea voință.

Rezultanta dintre ceea ce te întărește și ceea ce te consumă pe plan existențial, moral și spiritual, este o reafirmare a relației dintre recunoașterea vinovăției și acceptarea răspunderii.

Dobândirea unui grad de înțelegere a esenței tale mai presus de obișnuit, în contextul unei continue responsabilități față de ceea ce înfăptuiești și față de ceea ce ți se întâmplă pe marginea cauzelor și efectelor, se realizează prin confesiune (singura formă de a te elibera de orice sentiment de vinovăție).

Una dintre caracteristicile distinctive ale persoanelor capabile de reușite semnificative este tocmai aceea că se concentrează cu precădere pe efectele luptei dintre ceea ce știu că este bine să facă și ceea ce vor să devină în planul conștiinței.

De ce „A doua șansă"? Timpul nu stă pe loc, el se scurge mereu. Din păcate, 24 de ore e prea puțin pentru ca managerul să-și ducă la capăt misiunea. Oricât ar fi de binevoitor, este greu de crezut că el va putea în ultima clipă să schimbe ce nu a reușit să schimbe în cinci sau zece sau douăzeci de ani de conducere. El ar trebui să verifice, prin mici ocolișuri, cam ce și-ar dori fiecare și apoi să le îndeplinească dorințele aproape instantaneu.

La tine când apare nevoia schimbării? Atunci când deja e prea târziu? S-ar putea să nu ai a doua șansă de a te „reinventa" pentru a reuși în relația cu oamenii. Cât de des îți evaluezi potențialul de lider? Ai un palmares bun? Te dedici modelării artei conducerii exprimându-ți personalitatea într-un mod cât mai plăcut? Le dai oamenilor posibilitatea să-ți aducă la cunoștință ce anume așteaptă ei de la tine? Te ridici la un standard pe care ei îl acceptă?

Liderul este pionierul schimbării. Însa dacă schimbarea pe care o inițiază se petrece lent sau vine prea târziu s-ar putea să nu fie deloc reușită. În leadership schimbările mari se produc în timp, rareori în ultimul moment, mai ales dacă nu ai în spate anumite realizări.

Acceptarea propriei imagini (decisivă pentru clădirea respectului de sine) este o urmă de regret care te obligă să-ți extinzi granițele realității peste limita puterilor, până la nevoia de apropiere de Dumnezeu.

Concluzie: Liderul trebuie să se implice activ în toate activitățile companiei, să determine acele schimbări necesare inclusiv în comportamentul și mentalitatea oamenilor și mai ales să mențină un ritm susținut si eficace. El nu poate spune niciodată „Cu voia Domnului înainte" și să se lase în voia sorții așteptând miracole. Miracole s-ar putea să nu se întâmple, și rareori Domnul îi dă cuiva dreptul la o a doua șansă ca să mai schimbe ceva, chiar dacă este întotdeauna bun și iartă deseori greșelile oamenilor.

Lectorul Univ. Dr. Vasile Chira remarca: *„Omul și lumea sunt centrate în Dumnezeu. Datoria morală este vocea divinității, iar indiciul că suntem în armonie cu scopurile divine este iubirea. "*

Adică iubirea față de ceilalți oameni, nu doar iubirea față de sine. Prin urmare, dedică-te modelării artei de a conduce, exercitându-ți la timp și în mod eficient simțul dezvoltat al datoriei morale.

Source: https://neculaifantanaru.com/cu-voia-domnului.html